II. Ombygning av broer i Målselv herred.

Hittil bevilget	kr.	14 000,00
Disponert av nødsmidler	«	50 000,00
Tilsammen	kr.	64 000,00
Nuværende overslagssum	«	69 000,00
Resterer	«	5 000,00

hvilket beløp foreslåes opført.

II. Ombygning av Skårvik bro i Salangen.

(Kartskisse i veibudgettprop. 1889).

For inneværende budgettermin er bevilget	kr.	11 000,00
Ombygningen som nu på det nærmeste er ferdig antas i alt å ville koste	«	13 500,00
Resterer	«	2 500,00

hvilket beløp foreslåes opført.

Skjematisk vedtagelse for bidrag 1/5 m. v. er avgitt 15de august 1922.

Storfossen—Fossbakken—Kollen.

(Kartskisse i veibudgettprop. 1912.)

Bevilget og avsatt ekstraordinært	kr.	520 000,00
Disponert av nødsmidler	«	92 000,00
Tilsammen	kr.	612 000,00
Nuværende overslagssum	«	971 000,00
Resterer	«	359 000,00

Til dette anlegg vil militærvesenet yde som bidrag 1/10 av anleggsomkostningene, efter det foreliggende altså kr. 97 100,00.

Herav er der bevilget for terminen 1917—1918 kr. 30 000,00, som er tatt til inntekt for veianlegget.

Veidirektøren har i skrivelse av 25de september 1922 til det kgl. Forsvarsdepartement uttalt, at det vilde være av særdeles stor betydning om resten av militærvesenets bidrag, kr. 67 100,00, kunde stilles til disposisjon for veivesenet i kommende termin.

På hærbudgettet for hver av terminene 1921—1922 og 1922—1923 er der bevilget kr. 25 000,00, i alt kr. 50 000,00, som egentlig var tenkt anvendt til veianlegget Brandvoll—Setermoen. Forsvarsdepartementet uttaler i skrivelse av 12te oktober 1922, at det dog antar at der intet vesentlig kan være til hinder for at disse bevilgninger i sin helhet anvendes til veianlegget Storfossen—Fossbakken—Kollen og at fremtidige bevilgninger kommer anlegget Brandvoll—Setermoen tilgode.

Forsvarsdepartementet akter å søke opført på hærbudgettet for kommende termin et beløp til de nevnte to veianlegg. Det antas at en eventuell bevilgning fortrinsvis vil kunne anvendes til dekning av det gjenstående restbeløp til anlegget Storfossen—Fossbakken—Kollen.

Under disse omstendigheter har veidirektøren trodd å kunne opføre til inntekt og utgift på veibudgettet for kommende termin resten av militærvesenets bidrag kr. 67 100,00.

Iøvrig opføres kr. 160 000,00 mot distriktsbidrag 1/15 m. v.

b. Bygdeveier.

Bidrag til Troms fylkes veifond.

Under denne post tillater veidirektøren sig å foreslå opført kr. 35 000,00.

Bygdevei i Signaldal.

(Kartskisse i veibudgettprop. 1919).

Hittil ydet som statsbidrag	kr.	70 000,00
Disponert av nødsmidler	«	5 000,00
Tilsammen	kr.	75 000,00

Av anleggets antagelige kostende kr. 140 000,00 skal 3/4 kr. 105 000,00 utredes som statsbidrag.

Resterer	kr.	30 000,00
hvorav foreslåes opført	«	15 000,00

II. Utbedring av eldre veier.

For inneværende termin er bevilget kr. 79 000,00 brutto og kr. 63 200,00 netto.

For næste termin foreslåes opført henholdsvis kr. 74 000,00 og kr. 59 200,00.

Flatnes—Fredriksberg—Fjellfroskryggen. (Målselvdalen).

Til utbedring av denne vei er bevilget kr. 80 000,00 til hvilket beløp omkostningene foreløbig er anslått.

I skrivelse av 25de mars 1922 har overingeniøren meddelt, at der i begynnelsen av desember f. å. fant sted en større utrasning i de bratte lerbakker ved Minde, ca. 0,5 km. nordenfor Målselv kirke.

Nogen hundrede meter lenger nede (nordenfor) i nedstigningen fra handelsstedet Minde

til Fiskebekk bro og over denne har veien flere meget skarpe, tett på hinannen følgende kurver, som efter overingeniørens mening er til stor gene og likefrem farlige for automobilferdselen. Han har derfor foreslått at der i forbindelse med de arbeider, som blir nødvendige på grunn av utglidningen søndenfor foretas en sammenhengende omlegning av veien i ca. 3,0 à 3,5 km. lengde forbi begge de vanskelige strøk. Omkostningene er skjønnsmessig anslått til kr. 150 000,00.

Ved sakens foreleggelse for fylkestinget 1922 uttalte veidirektøren, at en sådan omlegning ikke kan henregnes til de arbeider, som er forutsatt utført for bevilgningene til utbedring av eldre veier, og at det senere får tas under overveielse hvorledes midlene til dette arbeide skal tilveiebringes. Fylkestinget har foreslått at den nødvendige bevilgning fordeles på nærværende post og det ordinære veibudgett, og går ut fra at den del av omlegningens kostende som ikke kan medtas under posten «Utbedring av eldre veier» opføres på veibudgettet 1923—1924 som tillegg til den sum som ordinært blir tildelt fylket.

Med forbehold om nærmere uttalelse angående utgiftenes fordeling når plan og overslag foreligger foreslåes opført kr. 50 000,00.

Nordstrøm—Målselv grense i Sørreisa.

Bevilget	kr.	19 000,00
Skjønnsmessig overslag	«	25 000,00
Resterer	«	6 000,00

som foreslåes opført.

Mestervik—Balsfjord grense i Malangen.

Ifølge den i 1919 opstillede rekkefølge skulde utbedring av denne vei nu stå for tur. Veien er 10,7 km. lang med kjørebredde ned til 2,5 m. uten materialplasser og delvis nokså skarpe kurver.

Utbedringsarbeidene er supposisjonsmessig anslått til kr. 80 000,00. Herav foreslåes opført kr. 18 000,00 mot distriktsbidrag 1/5 m. v., som er vedtatt av fylkestinget 1921.

Departementet tiltrer veidirektørens budgettforslag for Troms fylke og opfører — foruten bevilgninger til de omhandlede hovedveianlegg og veiutbedringer — statsbidrag til ett bygdeveianlegg (i Signaldal) med kr. 15 000,00 samt som bidrag til Troms fylkes veifond kr. 35 000,00.

Som nærmere omhandlet under avsnittet Storfossen—Fossbakken—Kollen er der til dette anlegg forutsatt bidrag fra militærvesenet med kr. 97 100,00. Herav er tidligere tatt til inntekt for veivesenet kr. 30 000,00, hvorhos der på hærbudgettet for terminene 1921—1922 og 1922—1923 has til disposisjon kr. 50 000,00. Den resterende del av det forutsatte bidrag fra militærvesenet har man i skrivelse av 27de november 1922 henstillet til Forsvarsdepartementet å søke opført til bevilgning på vedkommende militærbudgett for kommende termin.

Departementet opfører derfor overensstemmende med veidirektøren til inntekt og utgift på veibudgettet for kommende termin resten av militærvesenets bidrag med kr. 67 100,00.

For **Finnmark fylke** er avgitt sådan budgettfremstilling:

«*I. Den ordinære veiarbeidsdrift.*

For inneværende termin er der bevilget kr. 319 000,00 brutto og kr. 295 500,00 netto.

Fylkestinget 1922 andrar om, at veibudgettet må bli hevet til sådan høide, at den av fylkestinget vedtatte veiplan kan realiseres.

I henhold hertil søkes der om å få bevilget kr. 761 500,00 brutto og kr. 714 850,00 netto til den ordinære veiarbeidsdrift.

Enn videre andrar fylkestinget om å få bevilget kr. 1 300 000,00 brutto til parseller av gjennemgangsveiruten (kfr. nedenfor).

Veidirektørens forslag lyder på i alt kr. 461 000,00 brutto og kr. 429 600,00 netto. Heri er innbefattet henholdsvis kr. 150 000,00 og kr. 135 000,00 til veien Kistrand—Kolvik.

a. Hovedveier.

Hammerfest—Akkerfjord.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1915).

Bevilget og avsatt ekstraordinært	kr.	441 000,00
Disponert av nødsmidler	«	90 000,00
Tilsammen	kr.	531 000,00
Nuværende anslagssum	«	537 000,00
Resterer	«	6 000,00

hvilket beløp foreslåes opført.

VI. Kirkenes—Sandnes—Neverskrukkbukt.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1916).

Hittil bevilget	kr.	405 000,00
Disponert av nødsmidler . .	«	810 000,00
Tilsammen	kr.	1 215 000,00
Nuværende overslagssum . .	«	1 541 000,00

Under henvisning til veibudgettproposisjonen for 1921 side 113 oplyses, at kjørebredden mellem Gruberne veikryss og Neverskrukkbugt, som først var projektert 4,5 m. fra veikrysset til Bratlihøiden (Langfjordbotn) og 3,25 m. for fortsettelse til Neverskrukkbukt, nu er foreslått forandret til gjennemgående 4,0 m.

Veidirektøren har tiltrådt dette forslag, som medfører en besparelse i anleggsutgifter beregnet til kr. 21 000,00.

Der resterer efter det foreliggende å søke bevilget kr. 326 000,00.

Fylkestinget andrar om å få opført kr. 200 000,00.

Veidirektøren kan bare skaffe plass for kr. 80 000,00.

V. Birkestrand—Laksevoll.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1918).

Bevilget og avsatt ekstraordinært	kr.	210 000,00
Disponert av nødsmidler . .	«	45 000,00
Tilsammen	kr.	255 000,00
Nuværende overslagssum . .	«	354 000,00
Resterer	«	99 000,00

hvilket beløp er opført i fylkestingets budgettforslag.

Veidirektøren kan bare foreslå kr. 78 000,00.

VIII. Lakselv—Karasjok.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1918).

Bevilget og avsatt ekstraordinært	kr.	237 000,00
Disponert av nødsmidler . .	«	100 000,00
Tilsammen	kr.	337 000,00
Nuværende overslagssum . .	«	1 300 000,00

Arbeidet vil bli drevet fortløpende fra Lakselv av, hvad der faller mest praktisk og økonomisk. Til parsellen Lakselv—Skoganvarre skal der ikke ydes kontant distriktsbidrag, hvorfor vedkommende beløp inntil videre opføres uten kvotadelsbidrag.

Fylkestinget andrar om å få bevilget kr. 200 000,00. Veidirektøren kan bare foreslå opført kr. 80 000,00.

Reparasjon av flomskader på hovedveier og broer.

Under denne post er der bevilget kr. 120 000,00 (senest kr. 30 000,00 for budgetterminen 1921—1922) mot distriktsbidrag 1/5 m. v.

Flomreparasjonene har i alt kostet kr. 106 353,04. Der spares altså kr. 13 646,96 brutto, svarende til kr. 10 917,57 netto.

Som det fremgår av fylkesforh. for 1922, sak nr. 26 side 154—155 er denne besparelse foreslått anvendt til andre veiarbeider i Finnmark fylke.

Veidirektøren tillater sig å anbefale, at der av ovennevnte besparelse tillates anvendt det fornødne mot distrikbidrag 1/10 til fullførelse av Eibybrobakken, reparasjon av Eibybroen og vei fra Flinkestad til Forset (kfr. nedenfor).

Til dette anlegg trenges efter det foreliggende yderligere kr. 11 500,00 brutto svarende til kr. 10 350,00 netto.

II og III. Eibybrobakken, reparasjon av Eibybroen og vei fra Flinkestad til Forset.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1918).

Til dette anlegg som nu er fullført er der bevilget i alt kr. 112 000,00.

Efter planen fører veien Flinkestad—Forset frem til elven Gurbmojok. Overingeniøren har funnet det uheldig, at veien slutter ved denne elv og anbefaler anlegget utvidet til å gjelde overgang over elven. Først derved vil anlegget få sin fulle nytte.

Fylkestinget 1922 vedtok at den tidligere avgitte vedtagelse for det bevilgede anlegg ogsaa skal gjelde den foreslåtte overgang over elven Gurbmojok.

Denne overgang er beregnet å koste kr. 11 500,00. Veidirektøren er enig i den foreslåtte utvidelse.

Beløpet er opført i fylkestingets budgettforslag.

Som nevnt foran tillater veidirektøren sig å anbefale, at besparelsen på bevilgningen til flomreparasjoner anvendes til den omhandlede planutvidelse.

Kvalsund—Repparfjordbotn.

Allerede i 1897 forelå der andragende fra Kvalsund herredsstyre om bro over Kvalsundelven og vei fra Kvalsund til Repparfjordbotn.

Veien blev undersøkt i 1910. Ifølge den nu foreliggende veiplan vil denne vei bli et ledd i den projekterte veiforbindelse fra Hammerfest til gjennemgangsveiruten i Repparfjordbotn. Hammerfest er det største kommunikasjonscentrum i Vest-Finnmark, så veianlegget må tillegges stor betydning. Trafikken på denne vei vil efter Finnmarksforhold visstnok bli ganske stor. Veien vil derhos i vesentlig grad forøke mulighetene for et bedre jordbruk i strøket.

I den foreliggende plan er ikke medtatt bro over Kvalsundelven.

Veianlegget Kvalsund—Repparfjordbotn er for en lengde av 17 357 m. beregnet å koste kr. 484 000,00 med grusveidekke eller kr. 630 000,00 med stenveidekke.

Det er ennu ikke avgjort, hvilket av disse to alternativer som skal velges.

Anlegget er opført som nr 1 i den av fylkestinget opstillede rekkefølge for nye veianlegg.

Sist avholdte fylkesting har andratt om bevilgning av kr. 150 000,00 for kommende termin.

Veidirektøren kan av budgettmessige hensyn intet opføre ved nærværende anledning.

Av nødsmidler er der imidlertid disponert kr. 150 000,00 til anlegget, som nu er igangsatt. Som distriktsbidrag er vedtatt 1/10 m. v.; kfr. skjematisk vedtagelse av 24de juli 1922.

Gjennemgangsveiruten i Finnmark fylke.

(Henvisning veibudgettprp. for 1920 side 101—102, 1921 side 114 og 1922 side 110—111).

I sin innstilling til Stortinget 1922 uttalte veikomiteen bl. a. følgende angående gjennemgangsveier i Nord-Norge:

«Nemndi er med vegdirektøren samd i det naudsynlege av at desse vegar vert upparbeidt og at dei vert uppført ekstraordinært — men vil som ifjor uttala, at desse løyvingar ikkje må koma til avstutting av den ordinære vegarbeidsdrift».

I sitt foreløbige forslag til veibudgett for terminen 1923—1924 optok veidirektøren i overensstemmelse med fylkets overingeniør anlegget Kistrand—Kolvik som den første parsell av gjennemgangsveiruten.

Ved veisakens forelegg for fylkestinget uttalte fylkesveistyret, at gjennemgangsveiruten for tiden kanskje er fylkets viktigste og mest aktuelle kommunikasjonssak, som i særlig grad fortjener det offentliges opmerksomhet (kfr. fylkestingssak, nr. 26 for 1922).

Enn videre har Finnmark fylkesutvalg og Finnmark fylkesveistyre i fellesmøte den 28de juni 1922 avgitt følgende uttalelse til fylkestinget:

«Som det vil fremgaa av meddelelser i pressen, har regjeringen fremsatt for stortinget proposisjon om jernbaneplan for hele landet. Det fremgaar av denne, at de to nordligste fylker ikke er kommet med paa planen. Jernbanebygning i Finnmark er derved skutt ut i en ubestemt fremtid, og der vil formentlig desverre gaa menneskealdre, før Finnmark blir forenet med det øvrige land ved jernbaneforbindelse.

Under de omstendigheter vil det være innlysende, at det nu mere enn nogensinde er en livssak for Finnmark, at planen om en gjennemgangsvei i fylket fra Sydvaranger til Troms fylkesgrense maa bli til virkelighet saa snart skje kan. Under fylkestingssak nr. 26/1922: Saken angaaende videre fremme av veiarbeider innen fylket har fylkesveistyret med tilslutning av overingeniøren og veidirektøren foreslaatt som ekstraordinær bevilgning til gjennemgangsvei for terminen 1923—1924 kr. 150 000,00.

Imidlertid vil ikke gjennemgangsveien kunne tilendebringes i rimelig tid med en saavidt liten bevilgning. Man vil derfor i tilslutning til Finnmark kommunikationskomite henstille til fylkestinget å andra om, at gjennemgangsveiruten i Finnmark blir fullført i løpet av 10 aar efterat den nye landsveiplan blir vedtatt av Stortinget. Imidlertid maa det være en uttrykkelig forutsetning, som ogsaa uttalt av Stortingets veikomite iaar, at bygning av gjennemgangsveien ikke i nogen henseende kommer til fortrengsel av den ordinære aarlige veibevilgning til fylket».

Fylkestinget har under henvisning til denne uttalelse «på det innstendigste anmodet om at der gis en så stor ekstraordinær bevilgning til gjennemgangsveiruten, at den kan fullføres i løpet av 10 år».

For terminen 1923—1924 andrar fylkestinget om å få bevilget til følgende parseller av gjennemgangsveien:

Kistrand—Kolvik	kr.	350 000,00
Smalfjord—Vestertana . . .	«	350 000,00
Repparfjord—Olderfjord . .	«	300 000,00
Storfjordbotn—Ifjord . . .	«	300 000,00
	kr.	1 300 000,00

Troms fylkesting 1922 har enstemmig besluttet på det varmeste å støtte kravet om gjennemgangsvei gjennem hele Finnmark fylke, da også Troms fylke er sterkt interessert i denne vei, som med tiden vil bli tilknyttet Troms fylkes veinett helt til Tromsbanens foreløbige endepunkt Kvesmenes i Lyngen.

Også veidirektøren er av den opfatning, at det er av den aller største betydning, at

gjennemgangsveiruten blir fullført hurtigst mulig.

Veidirektøren må derfor meget beklage, at de budgettmessige forhold er til hinder for, at der ved nærværende anledning opføres en større ekstraordinær bevilgning til gjennemgangsveiruten i Finnmark enn antydet i forelegget for fylkestinget.

Innenfor den av det kgl. departement opgitte budgettmessige ramme kan veidirektøren ikke skaffe plass for et større beløp enn kr. 150 000,00, som i sin helhet foreslåes anvendt ved veianlegget Kistrand—Kolvik (kfr. nedenfor).

Angående de øvrige av fylkestinget foreslåtte veianlegg tilhørende gjennemgangsveiruten forbeholder veidirektøren sig å avgi nærmere uttalelse senere.

VIII. Kistrand—Kolvik.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1900—1901).

Der er enighet om at veien Kistrand—Kolvik er den første parsell som bør oparbeides av gjennemgangsveiruten.

Denne vei vil forbinde de to tidligere oparbeidede veier: Smørfjord—Kistrand og Kolvik—Lakselv—Østerbotten. Fra Lakselv oparbeides der for tiden ny vei til Karasjok.

Ved bygning av vei fra Kistrand til Kolvik vil man således få istandbragt en lengere sammenhengende veirute.

Ved kongelig resolusjon av 2nen desember 1921 er der stillet til disposisjon kr. 30 000,00 til nødsarbeide ved denne vei.

Plan og overslag er ennu ikke innkommet hertil.

Som distriktsbidrag er vedtatt 1/10 m. v. (kfr. skjematisk vedtagelse av 24de juli 1922).

For kommende termin foreslåes bevilget kr. 150 000,00.

b. Bygdeveier.

I sitt budgettforslag for terminen 1923—1924 meddelte fylkets overingeniør, at opprettelsen av fylkets veifond har bevirket større interesse for bygning av bygdeveier. Veifondsbevilgningen er — uttalte han — ikke på langt nær tilstrekkelig, og man må derfor gå til å opføre enkelte anlegg særskilt.

De anlegg som overingeniøren foreslo opført har alle tidligere vært forutsatt utført som hovedveier. Kommunene påtar sig derfor en betraktelig merutgift ved å søke anleggene utført som bygdeveier.

Veidirektøren bemerket bl. a. følgende:

«Interessen for bygdeveier er komm sterkt frem i flere herreder i Finnmark fylk bl. a. derved at enkelte herreder har beslu tet å gå i gang med forskuddsvis oparbeidel av saadanne veianlegg i haab om sener refusjon av stat og fylke.

Veidirektøren skulde anse det ønskelig at man også i Finnmark fylke kunde komm derhen, at enkelte mindre viktige bygdeveie blev bygget enten helt uten statsbidrag elle også utelukkende med bidrag av fylket veifond.

Større bygdeveianlegg, som finnes beret tigede til statsbidrag, antas derimot å kunn opføres som særskilte anlegg på budgettet likhet med hvad der skjer i andre fylker.

Hvad angår størrelsen av statsbidrage går veidirektøren ut fra, at dette som rege må kunne settes til 6/10».

Ved nærværende anledning er der spørsmål om følgende anlegg:

Nordelv—Russeluft i Alta.

(Kartskisse i veibudgettprp. 1896).

Under henvisning til Veivesenets hist. 1ste bd. side 514—516 bemerkes, at såvel Alta herred som fylkestinget i sin tid har andratt om sammenhengende vei fra Bosekop til Lund i Tverelvdalen med sidelinje til Russeluft og med bro over Altaelven.

Herav gjenstår nu bare strekningen Nordelv—Russeluft.

Dette veiprojekt blev detaljundersøkt allerede 1879.

Veisaken har gjentagne ganger vært behandlet av fylkestinget og veien har stadig hatt en fremskutt plass blandt hovedveiprojektene.

Imidlertid har det også vært fremholdt, at veien heller burde bevilges som bygdevei, og nu har Alta kommune søkt om å få den oparbeidet som sådan under forutsetning av stats- og fylkesbidrag.

Ifølge overslagssum av 1902 er anlegget for en lengde av 6 400 m. beregnet å koste kr. 43 000,00.

Kommunen søker om å få veien oparbeidet med 3,25 m. kjørebredde.

Da det er sannsynlig, at denne vei for en del vil inngå som ledd i gjennemgangsveiruten forbeholder veidirektøren sig å se nærmere på planen for anlegget.

Fylkestinget 1922 vedtok å yde som fylkesbidrag 1/10.

Veidirektøren tillater sig å anbefale 6/10 statsbidrag.

For kommende termin foreslåes opført kr. 18 000,00.

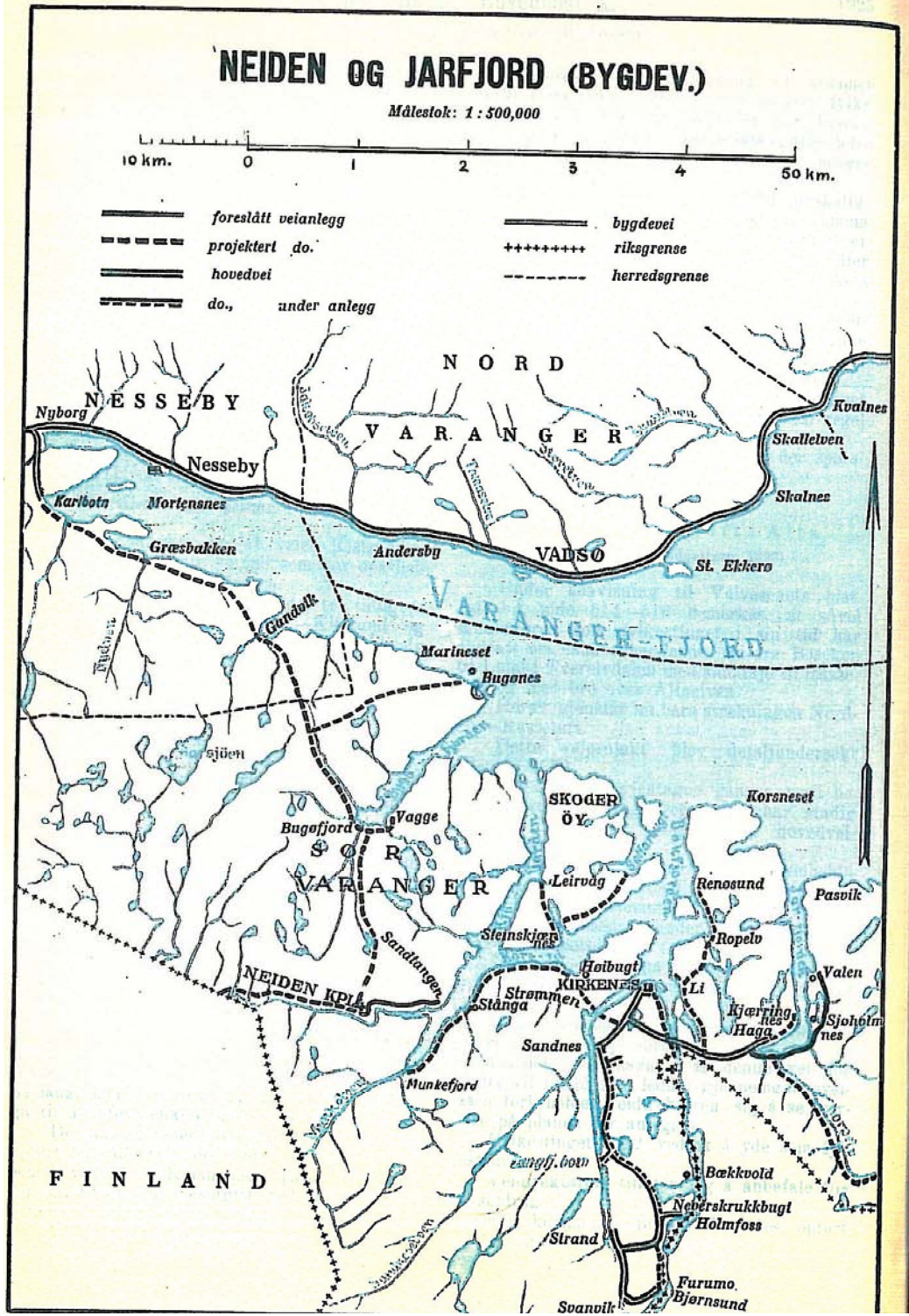

Rundt Nordre Honningsvåg i Kjelvik herred.

(Kartskisse i veibudgetprp. 1913).

Denne vei fører rundt Nordre Honningsvåg og forbinder de ferdige parseller av den tidligere byggede vei Søndre—Nordre Honningsvåg. Den er for en lengde av 2 320 m. beregnet å koste kr. 75 000,00.

Som statsbidrag forutsettes ydet $^{6}/_{10}$ = kr. 45 000,00.

Fylkestinget 1922 vedtok å yde $^{1}/_{10}$ fylkesbidrag.

Anlegget er påbegynt som nødsarbeide.

Som første termin av statsbidraget foreslåes opført kr. 18 000,00.

Neiden i Sør—Varanger herred.

(Kfr. vedføiede kartskisse).

Allerede i 1892 innkom der andragende fra Sør-Varanger formannskap om oparbeidelse av vei fra dampskibsanløpsstedet ved Neidenelvens munning til Mathias Rautios hus.

Fylkestinget anbefalte dette andragende.

Veien blev detaljundersøkt i begynnelsen av 1890-årene. Den antas å være meget berettiget og bør formentlig i sin tid fortsettes som mellemriksvei over til Finnland.

I veibudgettprop. for 1898 side 79, er det uttalt, at hvis man i Norge anlegger vei fra riksgrensen til Neidenfjord, antok man, at der vilde bli bygget tilstøtende vei i Finnland fra Tschuolisjärvi träsk i Enare sogn til den norske grense.

Ifølge modifisert overslag av 1902 er en 9 545 m. lang vei mellem Sandtangen og Rautios gård beregnet å koste kr. 63 000,00.

Saken er omhandlet i veibudgettprp. 1913 side 98.

Veidirektøren gikk i veiplanen av 1908 ut fra, at veien skulde fremmes som hovedvei med $^{1}/_{15}$ distriktsbidrag.

Kommunen søker nu om at veien må bli oparbeidet som bygdevei med stats- og fylkesbidrag.

Arbeidet er påbegynt.

Fylkestinget 1922 vedtok å yde $^{1}/_{10}$ fylkesbidrag.

Veidirektøren tillater sig å anbefale $^{6}/_{10}$ statsbidrag. Ved nærværende anledning foreslåes opført kr. 15 000,00.

Jarfjordbotten—Karpelv.

Sør-Varanger herred.

(Kfr. vedføiede kartskisse).

I 1890-årene blev der undersøkt et hovedveisprosjekt fra Jarfjordbotten til Sjøholmnes. Denne vei er optatt i veiplanen av 1908. Den utgjør en fortsettelse av veien Elvenes—Jarfjord. Formålet er å skaffe vei utover til isfri havn.

Sør-Varanger kommune har besluttet å bygge veien som bygdevei under forutsetning av stats- og fylkesbidrag.

Meningen er å bygge vei helt ut til Valen, men foreløbig antar fylkets overingeniør at anlegget bør begrenses til parsellen Jarfjordbotten—Karpelv, ca. 4,5 km.

Arbeidet er påbegyndt. Der er anvendt ca. kr. 34 300,00. Overingeniøren antar, at der vil trenges yderligere kr. 30 000,00.

Fylkestinget 1922 bevilget $^{1}/_{10}$ fylkesbidrag. Veidirektøren tillater sig å anbefale $^{6}/_{10}$ statsbidrag.

Som første termin foreslåes opført kr. 6 000,00.

Kviby—Leirbotnvann.

Talvik herred.

Dette anlegg var ikke omhandlet i forelegget for fylkestinget 1922, men blev optatt av fylkestingets veikomite.

De budgettmessige forhold umuliggjør optagelse på budgettet av anlegget, hvorom der heller ikke foreligger nærmere oplysninger.

Veidirektøren må derfor forbeholde sig å avgi uttalelse ved en senere leilighet.

Bidrag til Finnmark fylkes veifond.

Under denne post tillater veidirektøren sig å foreslå opført kr. 10 000,00.

II. Utbedring av eldre veier.

For inneværende termin er bevilget kr. 61 000,00 brutto og kr. 54 900,00 netto til utbedring av veien gjennem Nesseby, Polmak og Tana.

Da imidlertid planen for denne veiutbedring ikke er fastslått, er den givne bevilgning ennu ikke anvendt. Den forutsatte bevilgning for næste termin kr. 59 000,00 brutto og kr. 53 100,00 netto foreslåes derfor fordelt på efternævnte veier, til hvis utbedring fylkestinget 1922 har vedtatt $^{1}/_{10}$ distriktsbidrag m. v.

Søndre—Nordre Honningsvåg.

Dette er en av de sterkest trafikkerte veier i fylket. Den er bygget 1898—1902

og har en kjørebredde av 4,0, 3,0 og 2,6 m. Den vesentlige transport antas her å ville foregå med lastebil

Til forskjellige utbedringer foreslåes opført kr. 10 000,00 mot bidrag 1/10 m. v

Skjematisk vedtagelse for sådant bidrag er avgitt 4de oktober 1922.

Kolvik—Lakselv.

Denne vei inngår som et ledd i gjennemgangsveiruten og i ruten Hammerfest—Karasjok. Den er bygget i 1901—1909 og tiltrenger adskillige utbedringer for å kunne motta den kommende automobiltrafikk.

Der foreslåes opført kr. 24 000,00 mot bidrag 1/10 m. v., som er vedtatt av fylkestinget 1922.

Tangen bro—Elvenes,
Strand—Svanvik,
Ryeng—Neverskrukkbukt.

Når det under arbeide værende veianlegg Kirkenes—Sandnes—Neverskrukkbukt blir ferdig vil man få sammenhengende veiforbindelse mellem Kirkenes og distriktene ved Pasvik. De nuværende eldre veier bør derfor settes i sådan stand, at de kan motta den automobiltrafikk, som da vil komme i gang.

Til disse veiers utbedring vil derfor veidirektøren foreslå opført:

Tangen bro—Elvenes . . . . kr. 15 000,00
Strand—Svanvik og Ryeng—
Neverskrukkbukt . . . . « 10 000,00
mot distriktsbidrag 1/10 m. v., som er vedtatt av fylkestinget 1922.

Departementet skal bemerke: Som det vil sees, er der ved den tidligere givne bevilgning til anlegget «reparasjon av flomskader på hovedveier og broer» opnådd en besparelse av kr. 13 646,96. Av denne besparelse har veidirektøren foreslått anvendt det fornødne beløp til fullførelse av arbeider ved Eibybrobakken, reparasjon av Eibybroen og vei fra Flinkestad til Forset, hvilken vei er foreslått ført frem til elven Gurbmojok med overgang over samme.

Disse fullførelsesarbeider er anslått til et kostende av kr. 11 500,00, og distriktsbidraget hertil forutsettes som ved det oprindelige anlegg fastsatt til 1/10 m. v.

Departementet tiltrer dette forslag og vil foreslå innhentet fornødent samtykke hertil av Stortinget.

Som statsbidrag til de av veidirektøren omhandlede 4 bygdeveianlegg opfører departementet et samlet beløp av kr. 57 000,00 samt som bidrag til Finnmark fylkes veifond kr. 10 000,00.

Departementet skal bemerke at man hvor intet motsatt er anført tiltrer veidirektørens forslag til bevilgning til de foran omhandlede anlegg.

Det forutsettes at vedkommende distrikter utreder erstatning til grunn og gjerdehold, heri bl. a. innbefattet erstatning for grustak, holdeplasser, oplagstomter og stenbrudd og for annen jordskade og ulempe som foranlediges ved anleggene.

De til bygdeveianleggene og til fylkenes veifond opførte statsbidrag forutsettes bevilget på de av Stortinget tidligere fastsatte betingelser.

Man skal derefter hitsette hvad veidirektøren i sin fremstilling har anført angående

Ekstraordinært vinterarbeide:

«Der har hittil hvert år i veibudgettprp. vært meddelt en opgave over de på veibudgettet optatte veianlegg, som egner sig for vinterarbeide og til beskjeftigelse av arbeidsløse.

Under 17de desember 1921 har det kgl. departement anmodet veidirektøren om så lenge den nuværende ekstraordinære arbeidsløshet varer hvert år å fremlegge planer og overslag for arbeider av sådan art at de kan utføres den følgende vinter. Herom har veidirektøren utsendt cirkulære til veivesenets arbeidschefer og vil på grunnlag av de oversikter som erholdes ved hvert års begynnelse kunne meddele, hvilke vinterarbeider veivesenet vil kunne igangsette den følgende vinter, hvis så kreves.

Den 30te mars 1922 meddelte veidirektøren således, hvad man kunde igangsette av veiarbeider for arbeidsledige vinteren 1922—1923.

Oversikten viste, at der i tilfelle kunde mottas ca. 9 000 arbeidsledige, hvor-

til vilde kreves en uttelling av ca. 17 millioner kroner.

For hvert fylke has fortegnelse over en rekke dertil egnede vinterarbeider, men som det vil forståes er materialet så omfattende, at det vanskelig kan inntas her. Veidirektøren har derfor ment, at den i tidligere veibudgettprp. meddelte fortegnelse over veiarbeider egnet for vinterarbeide og for beskjeftigelse av arbeidsløse, kan utgå så lenge den nuværende omfattende arbeidsløshet vedvarer, idet forutsettes, at der ved hvert års begynnelse tilveiebringes og sendes det kgl. departement sådan oversikt, som foran omhandlet.

Til supplering av de opgaver, som finnes inntatt i veibudgettprp. 1922, side 113—118, hitsettes hvad der senere og inntil 27de oktober 1922 er stillet til rådighet til nødsveiarbeider.